

Pompierul

Revistă pentru apărarea intereselor pompierilor voluntari și profesioniști

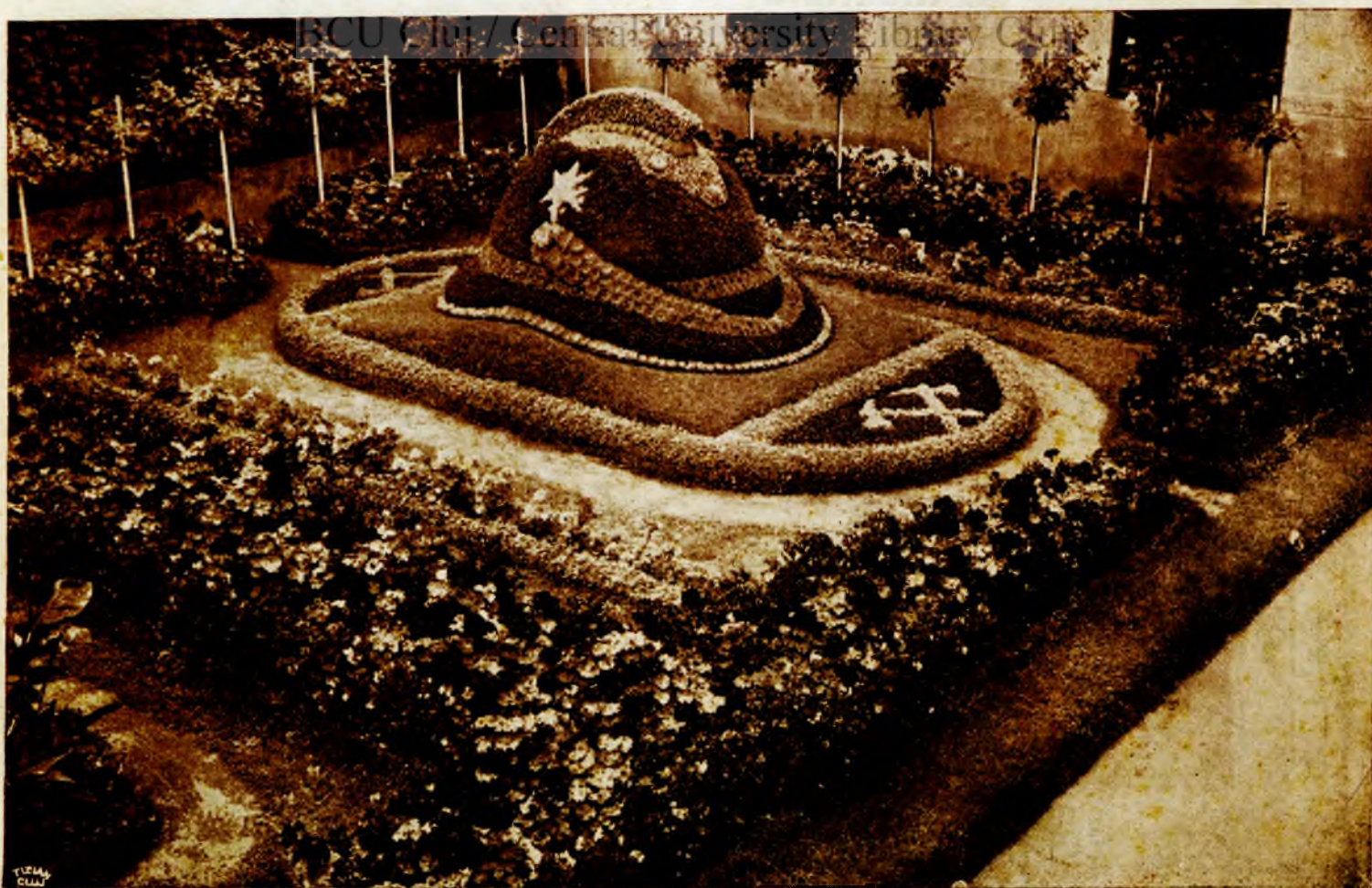
Redacția și Administrația,
Cluj, Str. Memorandului 3. Etaj II.
Telefon 3.

Director : EUGEN ROȘESCU

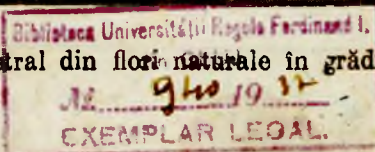
Abonament anual Lei 240

Apare lunar

„COIFUL POMPIERULUI“

Emblema pompierilor executată magistral din flori naturale în grădina pompierilor municipiului Cluj.

Exemplarul : 20 Lei.

Prima Ardeleană S.A. de Asigurări Generale în Cluj

Capital Social Deplin Vărsat și Rezerve Lei 165.000.000

Singura societate de asigurare cu sediul în Cluj, în schimbul unor prime minime și pe lângă condițiunile cele mai avantajoase vă scutește de griji.

Incheie asigurări în toate ramurile adecă asigurări de :

Viață in toate combinațiile

Incendiu

Furt-Efracție

Accidente și Răspundere civilă

Grindină precum și

Transporturi, sticlă etc.

Direcțiunea Generală în Cluj

Piața Unirii Nr. 8.

În palatul propriu.

Reprezentanțe principale în :

Alba-Iulia

Arad

București

Brașov

Cernăuți

Timișoara

Cluj

Oradea

Satumare

Sibiu

Tg.-Mureș

Reprezentanțe în aproape toate orașele și comunele

Un deziderat comun și necesar:

Inființarea Uniunii pompierilor voluntari și profesioniști.

de : EUGEN ROȘESCU

Comandantul pompierilor Municipiului Cluj.

Trăim vremuri grele. Criza financiară ne apasă tot mai mult, iar situația economică devine din ce în ce mai critică. Intreaga atențiune a politicienilor și a specialiștilor e concentrată întru găsirea soluțiilor salvatoare și cari totuși întârzie să scoată la liman barca bătută de valuri a sărăciei noastre generale.

În astfel de împrejurări nu e nici o mirare că atâtea mare și importante probleme de stat au fost neglijate și uitate. Printre acestea și aceea a organizației pompierilor din România. Guvernele care s-au perindat la carma de-a Urmea încoace, în continuă luptă cu greutățile economice și cu proiectele de îmbunătățiri în aparatul de administrație, au ignorat cu desăvârșire această problemă de interes național și economic. Ea n-a fost pusă pe tapet decât acum recent, în legătură cu Apararea Pasivă împotriva atacurilor aeriene, acțiunea căreia fără contribuția însemnată a pompierilor n-are sorți de izbândă.

În teritoriile alipite și în special în provinciile Ardeal, Banat și Bucovina, existau numeroase nuclee de pompieri, organizate și motorizate chiar, încă înainte de izbucnirea războiului mondial. Ofițerii pompieri erau bine instruiți, impunându-se examene de specialitate. Conform legii de administrație locală, secretarii comunali nu puteau ocupa vreun post, înainte de a avea și examenul de pompier. Deasemenea acest examen de specialitate era obligatoriu și pentru absolvenții Academiei de Agricultură. Nu este nici o mirare deci, dacă organizațiile de pompieri din aceste regiuni au atins un nivel destul de înalt.

Prima manifestare publică la noi, pentru reglementarea funcționării pompierilor, a fost ordinul Ministerului de Interne cu privire la Poliția Incendiară din 1888. Prin aceasta s'a pus cea dintâi bază sănătoasă întru organizarea pompierimii de la noi, dându-se instrucții de organizare și înzestrându-se satele cu pompe și rechizitele necesare.

Avântul cu care s'a pornit organizarea pompierilor de la sate și orașe cu timpul a început să lăncezească, ba chiar să dispară. Pompele s'au învechit, rechizitele s'au deteriorat, nemai rămânând din ele decât fier pentru carii ruginei. Insuflețirea primelor manifestații s'a evaporat, iar pompierii improvizăți de pe o zi pe alta au uitat încetul cu încetul și bruma ce au mai învățat. Dar aceste neajunsuri nu s'au localizat numai la sate. Ele se resimt și la orașe și chiar în organizațiile cele mai puternice, cari din lipsă de fonduri și subvenții n'au mai putut ține pas cu rapida dezvoltare a tehnicii moderne.

Singurele organizații de pompieri care n'au fost complet distruse de intemperiiile crizei econo-

mice, sunt acelea din principalele orașe ale țării, precum și acelea din orașele și în parte satele din Ardeal, Banat și Bucovina. *Dar funcționarea lor normală suferă mult din cauza lipsei unui organ principal și unitar care să le dea directivele și principiile pentru o mai bună dezvoltare.*

Simțându-se necesitatea înființării unei organizații centrale reprezentanții pompierilor din unele localități de dincoace de Carpați s'au întrunit pentru prima oară acum 2 ani — în 1933 — la Orăștie, unde într-o consfătuire amicală au discutat ideea înființării Uniunii Pompierilor, care să cuprindă în cadrele sale atât organizațiile voluntare cât și pe cele profesionale. Discuțiile de la Orăștie au continuat apoi la Cluj, la 2 Aprilie, unde 14 comandanți reprezentând 360 de organizații de pompieri voluntari, au hotărât înființarea neîntârziată a acestei Unii. În acea consfătuire s'a discutat în amănunțime și regulamentul Uniunii și statutele pe baza cărora urma să ia ființă această Uniune. În toamnă apoi urma ca într-o adunare la care să participe toți reprezentanții pompierilor din țară să se pună bază Uniunii Pompierilor voluntari și profesioniști. Această întrunire de impresionantă proporții nu s'a mai ținut însă.

Solicitat în repetate rânduri de prietenii și camarazii mei de breaslă, să reiau lupta în jurul acestei importante probleme, *am hotărât după lungi chiuzeți și mari frământări, să desfașor sie-agui bătăliei pentru a cuceri și a înfrânge însfârșit inexpugnabila cetate a indolenței noastre profesionale, ducând prin aceasta la biruință marele nostru deziderat: CREIAREA UNIUNII POMPIERILOR VOLUNTARI ȘI PROFESIONIȘTI.* Participând în repetate rânduri la congresele internaționale de pompieri, am avut ocazia să urmăresc de aproape minunatele progrese realizate pe acest tărâm de diferitele țări. De aceia pot afirma că suntem singura țară din Europa, în care nu există o uniune profesională de pompieri.

Rostul și scopul acestei reviste în primul rând este acesta: Să întesnească și să mijlocească înființarea Uniunii pompierilor voluntari și profesioniști din România, iar apoi, să popularizeze știința apărării bunurilor noastre comune împotriva incendiilor, inundațiilor și atacurilor aeriene, pentru ca ea să fie accesibilă tuturor păturilor sociale.

Iată programul nostru: educația pompierului, pregătirea lui din punct de vedere tehnic și spiritual. Apărarea intereselor profesionale ale pompierilor voluntari și de profesiune.

Vrem apărarea și salvarea comunelor și orașelor noastre. Vrem garantarea bunurilor și averilor, care formează bogăția scumpei noastre țări!

„Pompierul“ în serviciul progresului

Dr. EUGEN DUNCA
Prefectul Județului Cluj

Revista „Pompierul“ are înalta menire de a umplea un mare gol în organizarea pompierilor din România. Felicit din toată inima pe Dl. Eugen Roșescu, inimosul și priceputul Comandant a Pompierilor din Municipiul Cluj și Inspector a pompierilor din județul Cluj. Cunoscând frumoasele calități și admirabila pregătire profesională a D-lui Roșescu sunt convins, că revista „Pompierul“ va aduce cele mai prețioase contribuțiuni organizării temeinice și moderne a pompierilor din toată Țara și va realiza constituirea Uniunii Pompierilor din Țară, atât de utilă și necesară pentru asigurarea progresului.

Incendiile distrug averi de sute de milioane în Țară. Câte milioane s'ar putea salva, dacă am avea pretutindeni o bună organizație de pompieri cu toate înzestrările moderne. Orice cheltuială afectată organizării perfecte a pompierilor se răsplătește înmăit prin salvarea atâtor valori dela mistuirea flacărilor necruțătoare.

Urez revistei și harnicului Director Roșescu din toată convingerea necesității viață lungă și succes întru realizarea frumoaselor și utilelor tendințe și program, ce și-a fixat.

Vă rugăm a ne încunoștința focurile mai însemnate. Descrierea lor și numele pompierilor, cari s'a distins la foc.

Se ne apărăm avutul

de Prof. Dr. N. DRĂGANU
Primarul Municipiului Cluj

Cu cât o țară este mai bogată, cu atât este mai tare și mai respectată. Bogat nu poți ajunge decât dacă știi și poți păstra ce ai moștenit dela înaintași și ai câștigat singur.

Averea țării nu este alcătuită numai din bunurile publice, ci și din averea particulară a cetățenilor ei. Cea mai mică fărâcă care se pierde din acestea înseamnă o pagubă pentru țară și o slăbire a puterii ei de rezistență. De aceea este o datorie cetățenească să ne organizăm pentru ca să le apărăm și păstrăm neatinse.

O instituție deosebit de importantă organizată în acest mare scop este cea a pompierilor. Ea merită toată atenția și tot sprijinul nostru.

Iată pentru ce apariția acestei reviste menite să înlesnească o pregătire cât mai bună și o orga-

nizare cât mai desăvârșită a pompierilor din țara noastră trebuie să ne bucure. Li urăm din inimă viață lungă și împlinirea tuturor gândurilor frumoase cu care a pornit la drum.

Domnii inspectori județeni sunt rugați a ne trimite adresa corpurilor de pompieri, a președinților, comandanților și ofițerilor de pompieri, pentru a le putea trimite revista „POMPIERUL“.

Trimittându-ne aceste date, faceți un mare serviciu pentru dezvoltarea cauzei comune a pompierilor.

IN TOTDEAUNA VEȚI PUTEA SUSȚINE

BALANȚA FINANCIARĂ

a gospodăriei Dv. dacă toate necesitățile le veți procura prin

„ECONOMIA“

CLUJ, C. REGELE FERDINAND No. 7.

La comercianții de rangul I tăi puteți cumpăra sigur mărfuri garantate, bune și leftine pe rate.

Pentru ce este necesară revista „Pompierul“

de : Prof. Dr. EMIL HAȚIEGANU
D. Prof. Dr. Emil Hațieganu, fost ministru, a trimis directorului revistei noastre următoarea scrisoare :

DOMNULE ROȘESCU,

Nu pot decât să te felicit din toată inima pentru buna idee de-a scoate și edita o revistă cu scopul foarte util și laudabil — de-a apăra interesele pompierilor voluntari și profesioniști.

Mai mult, — eu cred, că revista „Pompierul“ de sub direcțiunea D-tale trebuie să aibă în vedere în primul rand popularizarea instituțiunei pompierilor voluntari și profesioniști, fiindcă aceeași instituțiune, care la noi în Ardeal și Banat a dat rezultate extrem de salutare, pentru obște, trebuie cu vreme să fie introdusă în întreagă țara.

Stingerea incendiilor astăzi — pretinde cunoștințe speciale, cari nu pot fi însușite de diletanți, profesioniștii vor avea deci cuvântul și aceștia vor trebui astfel instruiți, ca să știe utiliza instrumentele cele mai moderne, cunoscute astăzi în lumea civilizată.

Pompierii profesioniști — constituie azi o armată specializată, utilizabilă admirabil în vreme de pace cât și în timp de război. Este de ajuns se vădă incendiile produse de către armatele beligerante în interiorul unei Țări.

Eu am credința, că dacă vei stărni cu o perseverență — care să fie egală cu dragostea ce-o porți instituțiunei în serviciul căreia stai — revista D-tale va aduce mari servicii obștei, și în ultima analiză

— țării noastre, pe care cu toții avem datoria s'o

provedem cu servicii moderne, cari să ne facă cinste tuturor.

O revistă necesară

de Dr. C. TĂTARU
prof. universitar, fost subsecretar de stat,
fost primar al municipiului Cluj.

Revista „Pompierul“ realizează prin apariția ei un desiderat a cărui nevoie se simte de

mult. Intr'adevăr problema pompierilor la noi în țară este de o actualitate imperioasă. Nu trece săptămâna, ca să nu citim în ziare despre incendii mai mari în diferite târguri și orașele, incendii a căror localzare nu reușește din lipsa unei organizații de pompieri. Satele și târgușoarele noastre în privința pompieritului sunt dată pradă incendiilor. Lipsesc în cele mai multe localități aparatele cele mai elementare de stângere. Pompieritul abia este organizat corespunzător cerințelor moderne în câteva centre mai mari.

Am convingere, că această revistă va avea darul, ca să trezească în primul rând un interes pentru pompieritul voluntar, important în deosebi la sate.

Tot prin acest organ oficialitatea va cunoaște tot ce tehnica modernă poate oferi pentru a apăra avutul particularilor, care este și a Țării noastre de pagubele pricinuite.

Revista condusă în acest spirit va căpăta o importanță, și eu îi urez, ca să i-se deie posibilitatea de viață lungă și propășire în interesul cetățenilor și al Țării noastre.

„Pompieri“ voluntari și revista lor „Pompierul“

de Dr. MARCIAN GĂLUȚIU

fost. prefect al Municipiului și județului Cluj

Instituția pompierilor voluntari este în apusul Europei — o instituție bine dezvoltată și răspândită pe toate teritoriile marilor puteri din Apus, în America de Nord ba chiar și în unele state din America de sud, în toate dominionurile împărăției britanice și coloniile cele mai dezvoltate franceze și olandeze.

Nici nu poate să fie altfel, având în vedere scopul nobil și umanitar pentru cari a fost înființată.

Ceeace invederează că instituția aceasta nu numai, că este bine văzută de puterea executivă de stat — dar în compoziția, înzestrarea și organizația ei este sprijinită și controlată efectiv de cei în drept.

La noi în România — sunt organizații de pompieri voluntari, — îndeosebi în Transilvania, Banat și Bucovina, în vechiul regat, acum să începe înjgheburile organizației.

În Transilvania — est răspândită aceasta in-

stituție mai ales în județe: Sătmar, Brașov, Bistrița-Năsăud, Târnava mică și mare și Banat — unde aproape fiecare comună dispune de astfel de organizație, cari apoi sunt înglobate în comunitate regională.

Sunt încă organizații voluntare în comunele urbane din Transilvania, dar acestea nu prea au legătură una cu alta și sunt mai mult sau mai puțin independente.

Cât de utilă este aceasta instituție — am putut subsemnatul constata în anii 1926—27 în intervalul de timp în care am avut onoarea de a sta în calitate de prefect în fruntea Municipiului și județului Cluj; — și pot afirma — că nici o instituție din apus de astfel de natură, nu și-ar fi îndeplinit mai conștiincios și cu mai mare promptitudine obligațiunile. Să amintesc numai de cazul incendiului izbucnit în

urma unui scurt circuit în palatul unde să află cinematograful „Urania“, dar și de când sunt cetățean al urbei Cluj, nu știu de nici un incendiu — care sa nu li fost localizat cu succes de pompierii noștri.

Ar li deci de dorit, ca instituția pompierilor voluntari să se răspândească pe teritoriul întreg al țării noastre, înlănțându-se în fiecare comună rurală câte-o organizație, care apoi toate să fie înglobate într-o centrală pe suprafața întregă a țării, formând Uniunea Pompierilor din Țară.

Acest scop se poate ajunge în primul rând cu o propagandă intensivă și apoi prin o legiferare potrivită.

Pentru a face o propagandă efectivă în primul rând, avem nevoie de o presă binevoitoare și înțelegătoare; dar presa generală nu este suficientă, ci este nevoie și de o presă proprie și de meserie. Acest scop trebuie să-l servească revista „Pompierul“ ce să înființeze și care este salutată de toată suflarea românească înțelegătoare cu entuziasm și căldură patriotică.

Această revistă trebuie să fie răspândită în țara întregă și va trezi interesul tuturor oamenilor de bine pentru utilitatea și necesitatea instituției pompierilor voluntari. Acest interes trezit odată, ușor se va ajunge la ținta dorită: înființarea acestor organizații pe întreg cuprinsul țării și la înjgheburile lor într-o comunitate teritorială integrală.

Pe lângă scopul de propagandă, această revistă va cimentă cu încetul legăturile sufletesti între organizațiile existente și prin publicarea unor articole de specialitate va contribui efectiv la unificarea organizațiilor și la perfecționarea înzestrării lor cât mai moderne.

Domnilor comandanți de pompieri! Ca se putem avea o statistică și evidență exactă despre corpurile de pompieri Vă rugăm cu insistență se binevoiți a ne comunica de urgență următoarele date:

Numirea Corpului de Pompier,

Județ, Comuna și posta ultimă.

Efectivul ofițerilor, gradaților și a pompierilor, cu numele.

De când există corpul de pompieri.

Ce masini și rechizite are. V'am fi recunoscători dacă împreună cu această fișă să ni s'ar trimită și un scurt istoric al corpului de pompieri respectiv.

Salon „LYA“

pentru modă de Dame

Cluj, Str. Memorandului 3.

Etaj II.

Telefon 3.

Croiu Francez și Englez

O importantă problemă națională

Organizarea Pompierilor voluntari

Dr. VICTOR DELEU
deputat, fost Primar al Clujului

Congresul Regional al comandanților de Pompieri din anul 1933, ținut la Cluj, mi-a lăsat convingerea, că aceasta instituțiune la noi a prins rădăcini.

Problemele discutate și susținute cu multă înțelegere și adâncime, a dovedit, că din partea condu-

cătorilor, ele sunt serios studiate și în buna lor parte soluționate și îndrumate pe calea cea mai bună.

Necesitatea instituției nu mai poate fi nicăiri obiect de discuție.

Forma de organizare depinde de mai multe

considerente, cari pot primi soluțiuni de diferite inițiative și mai ales de felul cel mai adaptat pentru crearea fondurilor necesare acestei instituții.

În convingerea mea a rămas însă adânc imprimată susținerea bine motivată, că organizația Pompierilor voluntari este cea mai solidă bază pe care să poată clădi și desvolta aceasta instituție.

Lăsând înafară de orice discuție, specializarea, — continuitatea — cari pot primi soluții mulțumitoare și în organizații susținute și îndrumate de Stat ori comune, — dar partea educativă și de solidaritate Națională — nu o poate da nici o organizare pur salariată și rigida organizație impusă — nici inițiative întâmplătoare, — ci numai o legătură strânsă între toate organizațiile voluntare — care să poată menține spiritul de colectivitate și îndrumare către scopul final infiltrat de spiritul de solidaritate în serviciul unui bun comun, — apărarea bunurilor pentru binele tuturor.

Iată de ce salut cu bucurie și multă dragoste românească — apariția revistei „Pompierul“, care sper că va contribui la progresul rapid a acestei instituții.

Inițiați pe cari am avut fericirea ai vedea în Congres și ai fi cunoscuți ca elemente bine instruite — înțelegători ai problemei și mai pe sus de toate însufleșiți pentru ași înfăptui gândurile — cred că sunt tot atâtea garanții, că uniți în jurul revistei lor, vor birui, — iar Țării îi vor da o instituție necesară și bine organizată.

Cu o mândrie mai mult să câștigă și în putere și în prestigiu.

Doresc „Pompierului“ viață — spor la muncă și mai ales bucuria de a-și vedea cu un ceas mai de vreme realizarea bunelor gânduri.

Pompierii la teatru . . .

De: EMIL ISAC
Inspectorul Teatrelor din Transilvania

Profanii, cari se duc la teatru cum alții își fac apariția într'un local public, nici nu-și pot da seama cât de mare importanță are coiful de pompier între culise. Pompierul, este însăși siguranța celor de pe scenă și a întregului public din sală. Pompierii, trebuie apărați, iubiți și peste toate: admirați în munca lor desinteresată, căci dânsii sunt dușmanii flacărilor mistuitoare, apărătorii vieții și-a celui, ce după muncă grea și-a agonisit ceva.

Pompierii la teatru sunt poate factorii cei mai importanți ai atenției conservatoare, căci un singur muc de țigare poate aprinde toate planurile de fier, lemn și cărămidă ale omului, care-și petrece timpul, purtând mască pe față și hermină falză pe umăr...

Am încercat să incurajez bunele intenții ale pompierilor noștri la teatru... Căci bine să ne înțelegem, un teatru este o avuție națională, care în vremurile de azi, merită nu numai păstrarea ei în bună ordine, ci și apărarea de pericolul unui incendiu... Și de-aceia cred, că este o absolută ne-

voe, ca să reglementăm cât de curând prin lege, ce anume atribuție poate avea pompierul la un spectacol public, căci prezența lui nu este un act de politeță de a-și parada uniforma ci o foarte necesară vigență a unei mentalități care nu-a dispărut încă din sufletul omenimei civilizate: păzirea locașului cultural...

De-aceasta eu am avut totdeauna respectul cu venit față cu pompierul dela teatru, care păzea nu numai culisele, somnul sufitelor, a decorurilor și își făcea stagiul în culoarele teatrului — dar care apărea indirect și arta, cuvântul, glasul artiștilor, liniștea și integritatea nu numai a clădirii, și a întregului nostru stat, a neamului.

Rostul Revistei „Pompierul“

de Dr. SEBASTIAN BORNEMISA
fost primar al Clujului

Cu toate că nu este întocmai conform cu realitatea, se presupune totuși, că orice publicație nouă răspunde unei necesități bine precizate și că are un rost perfect determinat. In cazul revistei „Pompierul“, care acum vede lumina zilei, presupunerea aceasta capătă cea mai veridică exactitate, căci în adevăr, această revistă are un rost bine precizat și o misiune dintre cele mai frumoase.

Care este rostul și care este misiunea ei?

Rostul îi este acela de-a populariza în largul țării, prin sate și orașe, deopotrivă, ideea mare umanitară și socială, pe care o cuprinde noțiunea de „pompiere“.

In calitatea mea de primar al Clujului, am avut

ocaziunea să constat adesea, ce rost mare are un serviciu de pompieri bine organizat. Dacă rostul acesta e de-o importanță covârșitoare ori de câte ori un incendiu amenință cu distrugere avutul cetățenilor, apoi nu mai puțină importanță are el și atunci, când alte dezastre amenință bunurile omului, cum e spre pildă revărsarea de ape, sau, cum poate fi, ca mâine, un războiu de pildă.

In toate cazurile, în cari e vorba de vreo primejdie ce se poate deslănțui asupra satelor și orașelor, pompierii ca elemente disciplinate, instruite și deprinse cu primejdia, sunt de cel mai mare folos cetățenilor și pot da imediat ajutorul necesar.

Împrejurarea aceasta a făcut, ca în țările mai

bine înzestrate, ca a noastră instituția pompierilor să fie în cea mai mare măsură apreciată și organizată până în cel din urmă cătun.

Din această împrejurare rostul revistei „Pompierul“ se desprinde cât se poate de clar. El este de a răspândi ideea de pompiere și de-a scoate mereu în evidență însemnătatea ei și necesitatea de-a întemeia organizații de pompieri în toate părțile.

In subsidiar, ea mai are și rostul acela de-a da pompierilor noștri cunoștințele necesare funcțiunii lor tehnice și sociale, de a-i face să-și iubească menirea, de-a le ridica moralul și de a-i face devotați serviciului lor. Paralel cu acestea, revista „Pompierul“ mai are însă după cum am spus la început, și o misiune. Aceasta este: de-a ajuta efectiv la întemeierea de organizații de pompieri în cuprinsul țării și de-a strânge apoi aceste organizații într'o uniune, care să înariască apoi, de dezvoltarea și perfecționarea unităților, cu cea mai mare sollicitudine.

De sigur, că programul trasat aci, nu se poate îndeplini într'o lună, sau într'un an ci într'un sir lung de ani și depunând de către airantii revistei o muncă stăruitoare, metodică și pricepută, de lungă durată. Spre a putea birui cu „Pompierul“, va trebui, Domnule Roșescu, să învingi, astfel trei lucruri: greutatea scrisului, greutatea materiale și indolența publicului și a autorităților.

Îți doresc, din inimă, să ai tăria și norocul, să le învingi pe toate trei!

Pentru orice fel de informații cu caracter profesional adresați-vă cu încredere revistei noastre. Pentru răspunsuri special solicitate și care nu vor apărea la „Poșta Redacției“ binevoii a ne trimite și timbrul pentru răspuns.

Aparate moderne de fotografiat

Mare asortiment de articole pentru fotografiat se găsesc în permanență la firma

FILUL P. KOVACS

Magazin special de articole fotografice

FOTOLABORATOR

Cluj, Piața Unirii 7.

Te!. 2-67.

Necesitatea înființării unui organ unitar al Pompierilor din România

Ca și în alte domenii și în materie de incendii și pompieri după înfăptuirea României Mari, ne vedem sub regimul alor 3—4 legi diferite care se aplică în diferite provincii ale patriei noastre.

Serviciul de pompieri este de o importanță capitală în viața unui Stat, fiindcă în grija lui sunt date tot ce avem mai scump, viața și avutul nostru. De aceea este nevoie ca fiecare oraș și comună se aibă un serviciu de pompieri cât mai bine pregătit și mai ales provăzut cu toate uneltele necesare.

Cum putem însă ajunge la împlinirea acestui deziderat?

1. Prin spiritul de jertfă și sacrificiu al cetățenilor, cari trebuie educați și luminați asupra rolului covârșitor ce-l au pompierii în cazuri de incendiu. Toți trebuie să știe importanța acestui serviciu și a da comunei taxele de pompieri ce se percep azi, fiindcă servesc binele tuturor cetățenilor fără considerare la starea lor socială.

2. Prin aducerea unei legi unitare, pentru organizarea serviciului de pompieri și prin instituirea unor organe chemate a lua dispozițiuni preventive.

3. Comunele să nu poată întrebuița taxele de pompieri numai în scopul pentru care au fost încasate și anume: echiparea pompierilor și procurarea de unelte, mașini, scări și alte vehicule necesare deplasării rapide și precise în caz de incendiu.

Cea mai importantă chestiune în materie de incendiu sunt preventivele.

Prin luarea la timp a măsurilor de precauțiune se pot înlătura o mulțime de eventuale incendii și catastrofe. Ar fi bine ca pe lângă fiecare primărie a orașelor și pe lângă prefecturile de județe se ia ființă câte o comisiune a cărui scop să fie prevenirea cazurilor de incendiu.

Această comisiune se aibă delegațiunea ca de 2 ori pe an, primăvara și toamna să cerceteze fiecare cartier, fiecare stradă și se ia măsuri în consecință, imediat la fața locului așa d. e. se dispună curățirea podurilor dela locuințe de tot materialul inflamabil, de obicei aici se depozitează hârtii, mobile vechii, plapome, perne etc. Acestea toate prezintă un pericol de incendiu cu urmări foarte grave. Inchipuiți-vă o schintee aruncată în pod din cauza unui coș defectat, ce urmări dezastruoase poate avea dacă podul casei e plin cu materii inflamabile.

Comisiunea se mai fie invitată la fiecare aprobare de construcție pentru a da părerea sa și a lua măsuri preventive așa d. e. a se opri clădirea grinzilor de lemn în construcția coșurilor, în jurul acestora se nu fie așezat material lemnos, deci coșurile să fie cât se poate de izolate. Coșurile să nu aibă nici o deschizătură în nodul caselor. Curățirea lor să se facă de din afară de pe coperiș. Câte catastrofe se pot în-cunjura prin aceste măsuri preventive! Câte incendii cu urmări fatale s'au declarat din cauza neobservării acestor elementare reguli de precauțiune!

Tot în atribuția acestei comisiuni să aparțină și controlul fabricilor și a marilor ateliere industriale. Aici mai mult ca ori unde sunt ne-

cesare măsurile preventive. Pentru că în asemenea ateliere se lucrează cu tot felul de materiale inflamabile și explozibile. Din aceste întreprinderi pot proveni cele mai mari pericole, nu numai pentru lucrători ci și pentru întreg cartierul sau comuna unde sunt așezate aceste întreprinderi, aici trebuie luate cele mai sigure măsuri de protecție și siguranță și a nu admite funcționarea acestora până nu sau executat toate dispozițiunile luate de comisiune.

În ceea ce privește siguranța contra incendiilor la sate, comisiunea ce s'ar institui pe lângă fiecare prefectură de județ, să observe aceleași reguli ca și comisiunile dela orașe, natural ținându-se cont de situația mult schimbată a caselor dela sate. Și aici se pot prescrie o serie de preventive pe cât de elementare și necostisitoare, pe atât de folositoare. În fiecare comună să se sape fântâni după prescrierea comisiunei incendiare în diferite părți ale satului. Ingrijirea și curățirea acestora se fie de atribuția primăriilor și a posturilor de jandarmi. Fiecare casă mai mare, case culturale, școli, bănci populare, odată cu autorizația de edificare se fie obligată a-și face și o fântână, tot asemenea și locuitorii mai bine înstăriți astfel s'ar înmulți numărul fântânilor atât de necesare în caz de incendiu, mai ales în comunele situate departe de ape curgătoare. Fiecare casă țărănească se aibă necondiționat scară.

În fiecare municipiu al regiunii respective să pot înființa cursuri pentru instruirea cetățenilor la manauarea pompelor și a le arăta însemnătatea măsurilor preventive și ai învăța unde și cum să le aplice. Absolvenții acestor cursuri întorcându-se fiecare în satul său, poate aduna în jurul lui totii bărbații mână la 40 ani și cu ajutorul organelor administrative comunale, să arate sătenilor pericolul incendiilor, însemnătatea și eficacitatea măsurilor elementare de precauțiune. Astfel răspândită această idee și înțeleasă de sătenii noștri cuminti, suntem siguri că incendiile la sate se vor reduce la minimum.

Câte și câte cazuri de incendii cu urmări dezastruoase și pagube necalculabile — s'ar putea arăta — a căror cauză au fost lipsa de precauțiune la construcții.

Necesar și salutar pentru siguranța incendiilor ar fi înființarea a unui organ central de îndrumare și organizare a pompierilor și a reglementa chestiunea măsurilor preventive. Acest organ central ar fi „Uniunea Generală a Pompierilor din România” lucrând sub controlul Ministerului de Interne credem că ar fi cel mai indicat a duce la îndeplinire unificarea serviciilor de pompieri și a reglementa unitar măsurile de precauțiune. Suntem singura țară civilizată care încă nu avem o astfel de uniune.

Iată deci datoria onor Minister de Interne, să se sprijinească ideea înființării „Uniunii Pompierilor” organ care prin măsurile generale va lua avânt și inițiativa statului va putea să apere avutul cetățenilor cu mai multă competență și autoritate ca și până acuma.

Dr. Titu Anca

Corpul Pompierilor și Apărarea pasivă a orașelor

de ȘTEFAN GH. ȘTEFAN

Deși nimenca din noi nu dorește războiul, totuși îl vom putea avea, iar viitorul războiu va înrece îngrozăvii tot ceea ce s'a cunoscut până în prezent.

Astfel grația unui nou mijloc de luptă numit *avionul de bombardament*, distrugerea se va întinde pe întreg teritoriul unei țări, căci acest avion va aduce pe aripile sale trei morți înfrățite:

Focul, distrugerea și otrava, în formă de bombe: incendiere, explozibile și bombe de gaze, pe care le va putea transporta în cantități de mii de kgr. la distanțe de mii de km. semănând moartea dela un capăt la altul al unei țări.

Cele mai expuse acestor bombardamente vor fi orașele căci ele au: clădiri multe, populație numeroasă, uzine, fabrici, etc. etc.

Deoarece atacul acestor orașe se va întâmpla în mod sigur și încă din primele momente ale începutului unui războiu, trebuie a le da cea mai mare atenție și organizarea apărării lor să fie făcută cât mai neîntârziat și cât mai complectă.

A lăsa aceste orașe neapărate sau cu organizare de apărare rea, înseamnă că îndeplină conștiință lăsam a fi distruse, transformate în ruine și cimitire, iar populația decimată și demoralizată să nu mai aibă puterea de a rezista și deci victoria să revină dușmanului.

Pentru organizarea apărării pasive a orașelor avem nevoie în primul rând de un nucleu de oameni curajoși și pricepuți care nucleu îl va constitui organizațiile deja existente ale *Corpului Pompierilor*, organizație care în special în Ardeal unde este formată din oameni permanenți este selecționată și singura capabilă de a constitui pivotul apărării pasive.

Căci în adevăr, un Corp Pompieresc, nu cunoaște timpul de pace. adică acel timp lipsit de primejdii. Nobila meserie a acestui corp select care în orice moment, ziua și noaptea, pe vreme bună sau rea, sunt chemați ca prin rizicul vieții lor să meargă a salva viața și averea aproapei lor, îi face ca să aibă îndeaiuns curaj. sânge rece și prevedere, deasemenea îndeaiuns de pricepuți ca să fie chemați cei dintâi a întreprinde în timp de războiu opera de salvare, care este cea mai importantă în organizarea apărării pasive.

Opera de Salvarea va consta în :

— Stingerea incendiilor cari vor fi foarte numeroase cerând personal mult și mijloace de stingere moderne.

Cum în timp de război principalul pericol îl va forma focul, pompierii sunt deja instruiți în această direcție și având tot ce le trebuie la îndemână, pot stinge și localiza incendiile salvând viața oamenilor și averea lor, ferindu-i astfel și de demoralizare și de panica ce o produc.

— Curățirea dărămturilor, adunarea proiectilelor neexplozate. Salvarea răniților tot lor le revine.

— Deasemenea salvarea și transportul urgent al gazaților și iperitaților, neutralizarea gazelor în

locuințe și în special desinfectarea locurilor iperitate va constitui un capitol nou și destul de important în atribuțiunile lor. Și aci ei sunt cei mai indicați a interveni, aceasta activitate fiind și inrudită cu celelalte și deci și ușor de asimilat pentru pompieri.

Astfel concepția de apărare pasivă pornind în primul rând dela creierea unei desăvârșite organizații de salvare, va intra dela început pe un teren logic de evoluție, realizând în primul rând principalul și cel mai eficace mijloc de apărare.

Motivez afirmația că organizarea salvării este opera cea mai importantă și cea mai eficace a apărării orașelor prin următoarele:

Armata nu va putea să dea ajutorul necesar apărării interioare căci aproape întreaga ei putere va fi chemată să lupte pe front.

Nu putem a ne lăsa toate speranțele într'o apărare activă a avioanelor de luptă și tragerilor anteriene căci acestea cu greu le vom avea și chiar atunci ele nu vor putea interzice cu desăvârșire accesul aerului de către avioanele dușmane.

Deasemenea adăposturile și masca de gaze pe lângă faptul că vor costa miliarde de lei nu vor fi suficiente căci: un adăpost ferește de proiectile însă nu de incendiu, o mască ferește de gaze nu însă și de proiectile, etc., etc.

Camuflagiul orașelor pe lângă faptul că este greu de realizat, nu împiedică avionul de bombardament să atace, căci știința ia dus la îndemână posibilitatea de a sbura fără vizibilitate, adică grație unor aparate radio-gonio-metrice știe în orice moment de șhor înălțimea și locul unde se găsește.

În concluzie toate mijloacele de apărare costă enorm de mult și nici nu ne dă posibilitatea unei apărări complecte.

Singura apărare, sigură și ideală, se poate realiza deci numai prin organizarea operii de salvare care este și mai puțin costisitoare și care în primul rând cere oameni de curaj, energici și pricepuți.

De acea în organizarea apărării pasive a orașelor principalul rol îl va juca numai corpul pompierilor.

În acest scop ar trebui ca în loc să se pună oameni nechemați și nepricepuți și a se risipi energie, timp și bani într'un sistem destrămat de organizare, să se caute în primul rând ca:

— să se mărească numărul pompierilor în raport cu nevoile apărării pasive;

— să fie dotați cu toate materialele tehnice moderne și necesare;

— și să fie perfect instruit, acest corp pompieresc.

Astfel constituind un nucleu de bază puternic organizat putem spune că am pornit pe o bază rațională în măsurile de apărare pasivă și pornind dela simplu la compus vom putea broda pe acest schelet puternic și celelalte măsuri de apărare.

Este bine cunoscut că cine vrea totul dintr'odată, nu are nimic, iar logica cea mai elementară ne arată suficient că numai cu corpul pompierilor și numai prin el se poate realiza o reală apărare pasivă.

Instrucția Pompierilor

Extras din Regulamentul Provizoriu pentru Instrucția Infanteriei, adoptat pentru Instrucția Pompierilor.

Generalități referitoare la instrucția pompierului.

Instrucția pompierului se face cu fiecare om în parte, de regulă în subperioada instrucției individuale, putându-se însă continua, oricând se va crede necesar, în tot cursul de instrucție.

Pentru instrucție, oamenii companiei sunt constituiți în grupe, puse fiecare sub comanda unui gradat instructor, ajutat de cel puțin un alt gradat, ca ajutor-instructor.

Mai multe grupe la un loc, vor constitui un ploton, sub comanda unui ofițer instructor, ajutat de un reangajat.

Pe cât posibil, instructorii nu se schimbă, în tot timpul acestei instrucții, dela subîmpărțirile lor.

Pentru instrucție, oamenii unei grupe se așează pe un rând, la interval de 2—4 pași unul de altul, după natura exercițiului și locul disponibil; grupele, în ploton, se așează la distanțe și intervale convenabile între ele, așa ca să poată lucra nestingerite unele de altele și să poată fi ușor supravegheate de ofițerul-instructor.

Gradații instructori se așează de regulă în fața grupei lor și anume, acolo de unde pot supraveghea mai bine activitatea oamenilor lor și de unde pot lucra mai bine cu fiecare om în parte.

Ajutorii-instructori stau obișnuit în fața și imediată apropiere a grupei lor, pentru supraveghere și îndrumarea imediată a activității oamenilor din grupă, cari nu sunt ocupați de instructori.

Ofițerul instructor supraveghează întregul ploton și trece pe rând pe la fiecare grupă, pentru a controla, a cerceta greșelile și a îndruma activitatea oamenilor și a instructorilor din subordine.

În predarea instrucției, instructorii trebuie să țină seamă de caracterul și gradul de inteligență al fiecărui om și să dea mai multă atenție și să se ocupe mai stăruitor de oamenii mai slabi.

Pentru învățarea capitolelor ce urmează, oamenii exercităză singuri, fără comandă, după indicațiunile instructorului. Când mecanismul mișcărilor este cunoscut, oamenii execută la comanda instructorului.

Instrucția pompierului fără comandă.

Ofițerul instructor ordonă gradaților instructori exercițiile ce urmează a se executa, dându-le explicațiunile necesare, dacă este cazul.

Gradații instructori arată oamenilor mișcarea, rar, descompunând-o în mișcările parțiale; ei dau explicațiile necesare la început, iar la nevoie și în cursul execuției.

Oamenii exercităză singuri exercițiile ordonate, sub controlul imediat al instructorului și al ajutoarelor sale, cari trebuie să se ocupe de fiecare om în parte.

Îndreptările se fac în ton de comandă, cu omenie și neatingând omul în scopul de a-i îndrepta poziția, decât numai în cazul când aceasta este neapărat necesar.

Ofițerul instructor regulează succesiunea miș-

cărilor astfel, încât să termine programul hotărât pentru ședință, fără ca să se oprească prea mult asupra aceluiași mișcări.

Preciziunea și vioiciunea nu se pot obține decât cu timpul; instructorul cere ca omul să lucreze continuu, să se miște cu vioiciune și să păstreze exact atitudinea prescrisă, până când se dă repaus.

Corectarea atitudinii, chiar dela început, asigură echilibrul tuturor părților corpului, ajută la dezvoltarea fizică a omului și îi dă ținuta liberă și fahnică, pe care trebuie să o aibă un pompier.

Instrucția pompierului la comandă.

Această instrucție începe imediat ce se cunoaște mecanismul mișcărilor și se execută după normele arătate la instrucția pompierului fără comandă.

Ea permite ofițerului instructor să reguleze condițiunile de lucru și intensitatea lui, în raport cu scopul urmărit și să se obișnuiască oamenii cu executarea comenzii, dată cu vocea sau prin semn.

Scopul principal al instrucției, la comandă, este de a face pe om, în mod treptat — prin repetarea sistematică a mișcărilor, în mod corect și cu energie — să execute cu precizie absolută, chiar automat, cele ce i se comandă. Această instrucție devoltă în om deprinderi, cari garantează supunerea sa.

Mișcările se execută de fiecare om în parte, la comanda instructorului, mai întâiu descompuse și apoi întrunite.

Cadența mișcărilor, rar la început, se iuște treptat, până la aceea a pasului.

Comanda săvârșitoare hotărăște executarea primei părți; comenzile: *doi, trei*, etc., hotărăsc executarea celorlalte părți.

Mișcările urmează fără alte întreruperi, decât acelea necesare pentru repausuri.

Mișcările ce au fost rău înțelese sau care se execută necorect, se repetă din nou, prin procedeul instrucției pompierului fără comandă.

Generalități referitoare la educația fizică.

Educația fizică se face sub 2 forme:

a) Educația fizică generală, are de scop dezvoltarea armonioasă și întărirea tuturilor părților organismului omului, pentru dobândirea sănătății și vigoarei sale fizice.

b) Educația fizică specială, care are de scop, în primul rând, dezvoltarea și perfecționarea aptitudinilor militărești ale omului, pentru anumite funcțiuni de care el va avea mai multă nevoie, dându-i vigoarea, dibăcia și sprinteneala necesară, iar în al doilea rând, dezvoltarea valorii morale colective, prin practicarea de jocuri și sporturi.

— Educația fizică generală se face prin tot felul de exerciții de gimnastică corporală, care se referă la mers, la agățarea și ținerea în echilibru, la alergare, la ridicare și purtare de greutate, la sărituri, la aruncare și la înot.

Ea se execută pe orice teren și pe orice timp.

Generalități referitoare la educația morală și instrucția disciplinei

Educația morală se face sub formele următoare:

- educație morală pompierescă;
- educație morală cetățânească și național-patriotică;
- educație morală religioasă și
- educație morală estetică.

Prin *educația morală pompierescă* se vor dezvolta, în fiecare om, virtuțile pompierești, ca: disciplina, cinstea, în și afară din serviciu, credința pompierească, curajul, camaraderia, spiritul de corp, etc.

Disciplina este baza educației morale pompierești. Instrucția disciplinei are menirea de a imprima pompierului, chiar dela început spiritul de ordine, supunere, ascultare, punctualitate și atitudine pompierească desăvârșită.

Acestea se obțin prin învățarea și aplicarea în toamă a prescripțiilor, regulamentelor pompierești.

Prin *educația cetățânească și național-patriotică*, se vor dezvolta cât mai mult sentimentele de respect față de legile țării, datoria de sânge către țară, iubirea de neam, de patrie și tron, de armată, de limba țării, etc.

Această parte de educație morală se face prin învățarea drepturilor și obligațiilor cetățenesti, prin învățarea istoriei neamului și a războaelor pentru câștigarea și păstrarea nestirbită a drepturilor sale, prin cunoașterea calităților neamului românesc, etc.

Ea se va preda numai de ofițeri, sub formă de convorbiri cu oamenii, dându-li-se cât mai multe exemple, la auzul cărora, sufletele pompierilor să se înalte, să capeze încredere în vecinicia neamului lor și să se simtă demni urmași ai strămoșilor lor.

Educația religioasă va tinde să infiltreze în sufletele pompierilor credința în Dumnezeu, care mai ales în împrejurări grele, formează sprijinul moral, care îi susține în îndeplinirea datoriei lor.

Ea se obține prin respectul cultului și credinței fiecăruia, prin predici religioase și prin contactul neîntrerupt cu biserică.

Educația estetică are de scop dezvoltarea simțurilor și gustului oamenilor pentru frumos.

Ea se obține prin ordinea și curățenia cazarmei și a tinutei, prin cântece și coruri, prin serbări artistice în corp, prin trimiterea oamenilor la teatru, etc.

Definițiuni și reguli generale:

Termenii pompierești trebuie să aibă un sens precis, atât în vorbire, cât și în ordinele verbale sau scrise precum și în dările de seamă.

Termenii cei mai întrebuințați sunt:

Rând: mai mulți oameni așezați unul lângă altul, având umerii pe aceeași linie.

Sir: doi sau mai mulți oameni așezați unul după altul; la o trupă, formată de 2-3 rânduri, șirul, în care omul din rândul al 3-lea sau al 3-lea din urmă se numesc „*sir stînăher*”; acesta este totdeauna la extrema stînoasă a liniei.

Linie: ansamblul unei trupe ale cărei elemente sunt dispuse unele lângă altele, oricare ar fi forma-

țiile și intervalele lor; pentru micile unități, linia se înlocuiește prin „*eșalon*”.

Prin flanc câte unul: dispunerea oamenilor în adâncime, unul după altul, într'un singur șir.

Prin flanc câte doi: dispunerea oamenilor pe două șiruri, alăturate.

Coloană: dispunerea unei trupe ale cărei fracțiuni sunt unele înapoia altora.

Dreapta (stînga): extremitatea dreaptă (stîngă) a unei trupe în linie.

Front: spațiul ocupat în lărgime de trupă, fie în linie, fie în coloană; frontul unei trupe, ordinea strânsă, se evaluează socotind 70 cm. de om cot la cot.

Flanc: extremitatea dreaptă sau stîngă a unui front.

Flancul unei trupe, nerezimat pe o altă trupă, obstacol sau înlărire, se zice „*flanc descoperit*”.

Centru: partea din mijloc a unui front.

Aripă: partea din dreapta sau din stînga a unui front.

Unitate: o trupă întrunită sub aceeași comandă; unitățile inferioare, încadrate sub denumite „*sub-unități*”; în companie, subunitățile se numesc „*sub-impărțiri*”.

Om de bază: ofițerul, subofițerul, gradatul sau soldatul, după care o trupă își regulează mișcările.

Unitate de bază: fracțiunea dintr'o trupă după care celelalte își regulează mișcările.

Formațiune: rânduiala elementelor într'o unitate în linie, în coloană.

Dispozitiv: distribuția unei trupe în fracțiuni, având de îndeplinit fiecare un rol special, concludând la atingerea aceluiaș scop.

Adâncime: spațiul cuprins între capul primului și coada ultimului element al unității considerate.

Distantă: spațiul care separă doi oameni sau două unități, așezate una după alta. Intre două unități, distanța se măsoară între ultimul rând al unității dinainte și primul rând al unității din urmă. Această regulă se menține și atunci când unitatea din cap se eșalonează în mai multe fracțiuni succesive.

Interval: spațiul care separă doi oameni, așezați pe acelaș rând, sau spațiul ce separă două unități vecine, socotit paralel cu frontul. Intervalul între două unități, nedesfășurate și la aceeași înălțime, se socotește dela omul sau gradatul din dreapta fracțiunii din stînga, până la omul din stînga al fracțiunii din dreapta.

Dacă unitățile cari au luat, între ele, un interval fix, execută desfășurări sau restrângeri de front, interioare, ele trebuie să păstreze aceeaș situație relativă, nemodificând, fără ordin, axul de mișcare, care rezultă, pentru fiecare din ele, în raport cu intervalul hotărît.

Manevră: orice mișcare făcută cu scopul de a lovi pe inamic sau a riposta la lovirile sale, adoptând un dispozitiv, care să asigure combinarea mișcării focului, în raport cu situația terenului și în vedere atingerii unui scop bine definit.

Obiectiv: partea din poziția focului, hotărîtă pentru a fi atacată și cucerită.

Obiectivele sunt: *principale, intermediare și finale.*

a) Obiectivele *principale* sunt cele mai importante linii și poziții ce trebuiesc cucerite.

b) Obiectivele *intermediare* sunt diferitele ținte (linii) succesive, asupra cărora trebuie dirijată ma-

nevra, înainte de cucerirea obiectivului final, și a căror cucerire înlesnește atingerea acestuia din urmă.

c) Obiectivul se zice *final*, atunci când, prin atingerea lui, se realizează scopul final al operațiunii.

Dreapta sau stânga unui obiectiv este determinată în raport cu frontul focului.

Planuri și ordine de atac: proiectele și măsurile de organizare luate într-o unitate sunt redată sub forma de planuri. Pentru toate unitățile măsurile de execuție ale unui atac sunt exprimate prin ordine.

INSTRUCȚIA POMPIERULUI

Generalități.

Instrucția pompierului formează baza instrucției trupei. Ea este procedeul cel mai sigur și cel mai rodnic de educație pompierească, cu condițiunea însă de a-i păstra, în orice împrejurare, caracterul unei școli de precizie și de energie.

Instrucția unităților se face repede și ușor, dacă urmează după o bună instrucție a pompierului.

Pompierul cu greu va putea fi desbărat de rețele deprinderi, contractate la începutul pregătirii sale pompierești; deci, chiar din primele săptămâni, va trebui să se caute a se ajunge treptat, la corectitudinea ce trebuie obținută la terminarea instrucției: experiența dovedește că o instrucție pripită rămâne totdeauna de o valoare mediocră, chiar dacă ea poate fi revăzută mai târziu.

Poziția pompierului

La comanda: „*Pompier DREPTI*“, pompierul ia o poziție naturală: călcăile pe aceeași linie și apropiate, pe cât permite conformația corpului; vârful picioarelor întoarse deotrivă în afară și deschise mai puțin decât un unghiu drept; genunchii întinși, fără a-i întepeni: corpul bine așezat pe solduri și aplecat puțin înainte; umerii pe aceeași linie și deotrivă lăsați în jos; palmele întinse, degetul cel mare de alungul degetului arătător, cel mijlociu de alungul cusăturii pantalonului; capul drept și nesilit: privirea îndreptată înainte.

La comanda: „*Pompier pe loc REPAOS*“, pompierul ia poziția liberă, scoțând un picior înainte; este oprit a vorbi și a strica alinierea. El poate schimba piciorul scos înainte, ducându-l pe linie și scoțând înainte pe celălalt.

Întoarcerile capului.

La comanda: „*Pompier capul spre dreapta-TA (stân-GA)*“, pompierul întoarce scurt capul la dreapta (stânga), fără a-l atinge sau suci cornul.

La comanda: „*Pompier, DREPTI*“, pompierul întoarce scurt capul înainte.

La comanda: „*Pompier pentru onor spre dreapta-TA (stân-GA), ÎNAINTE*“, întoarce capul în partea comandată, urmărind cu privirea pe superior până ce trece 5 metri de el, apoi întoarce scurt capul înainte.

Din mers, pompierul întoarce capul înainte, după ce a trecut de superior.

Salutul depe loc.

Se duce cu vioiciune mâna dreaptă la partea dreaptă a vizierei, degetul mijlociu, la încheietura ei cu capela, palma întinsă în prelungirea antebrațului, având degetele unite, cu unghiile în sus, cotul în $\frac{1}{2}$ la dreapta și înainte. Mâna stângă se ține ca la poziția pompierului. După salut, mâna dreaptă se duce scurt la locul ei.

Salutul se dă cu hotărâre și vioiciune, luând și păstrând o atitudine corectă, dar neînțepenită; inferiorul privește în ochii persoanei pe care o salută.

Salutul din mers.

Din mers, salutul se începe când s'a ajuns la 5 metri de superior și se termină când s'a trecut de el. Venind dela spate, salutul se începe când ajunge în dreptul superiorului sau camaradului și se termină când a trecut 2 pași de el. Brațul stâng nu se mișcă.

Prezentarea.

Când se prezintă sau vorbește unui superior, pompierul se oprește la 3 m., în fața superiorului, ia poziția, salută și zice: Să trăiți Majestate, Alteță Regală, Domnule... (gradul) sunt... (gradul), numele¹⁾ apoi lasă mâna în jos și stă în poziție, răspunzând fără a mai saluta sau repeta formula de mai sus.

La plecare, salută din nou și zice iarăși: „Să trăiți Majestate, Alteță Regală, Domnule... (gradul), după care pleacă, făcând o întoarcere regulamentară în partea cea mai convenabilă, căutând însă a nu se întoarce cu spatele către superior.

Eventualele ordine primite, de inferior vor fi totdeauna repetate.

Raportarea executării ordinelor.

După executarea ordinului sau însărcinării primite se raportează de executare astfel:

Să trăiți Domnule... (gradul), am comunicat... ordinul...

Am dus raportul Domnului... (gradul)... la
Am făcut (cutare lucru), etc...

Întoarcerile depe loc

La comanda: „*Pompier, la dreapta-TA (stân-GA)*, jumătate la *dreapta-TA (stân-GA)*“, întoarcerea se execută în 2 mișcări:

La prima mișcare, se întoarce de un sfert de cerc sau o jumătate de sfert de cerc, pe călcăiul drept (stâng) și pe vârful piciorului stâng (drept).

La a 2-a mișcare, se duce piciorul din urmă lângă celălalt.

La comanda: „*Pompier, la stânga'mpre-JUR*“, pompierul se întoarce cu fața înapoi, pe călcăiul stâng și pe vârful piciorului drept ducând piciorul drept lângă cel stâng.

La întoarceri, corpul și brațele nu se mișcă rămânând ca la poziția de „drepti“.

Marsul.

Marsul se execută în pas de manevră. Pasul de manevră este cadențat și se întrebuintează la exer-

¹⁾ Spune gradul și numele atunci când se prezintă în fața unui superior care nu-l cunoaște.

ciții în ordine strânsă, la darea onorurilor, la defilare și în marș. Lungimea pasului de manevră este de 75 cm., iușeala de 120 pași pe minut, la care se ajunge în mod treptat, fiind oprit de a se depăși această iușeală.

Pasul de manevră se ia la comanda: „*Pompier, direcția la... înainte-MARȘ*“¹⁾.

La comanda „*direcția la...*“ pompierul se uită la punctul de direcție indicat în comandă.

La comanda săvârșitoare pompierul apleacă puțin corpul înainte, scoate piciorul stâng înainte și-l pune în mod natural pe pământ, la 57 cm., înaintea piciorului drept, care se ridică, lăsându-se toată greutatea corpului pe piciorul stâng; pornește în direcția comandată, făcând după cum s'a arătat pentru cel stâng și continuă marșul; capul se ține drept înainte; pieptul întins pentru a înlesni respirația; mâinile se mișcă în mod natural.

Pentru darea onorului și la defilare, se întrebuițează pasul de defilare, care se ia la comanda:

„*Pentru onor — ÎNAINTE*“ (spre DREAPTA, STANGA)“.

La această comandă, pompierul întărește pasul înlinzând piciorul; păstrează cadenta, întoarce capul și privește pe superior; odată cu întoarcerea capului, încetează mișcarea brațelor și ia o ținută falnică.

La comanda: „*Pas de manevră*“, pompierul întoarce capul înainte, mișcă brațele în mod natural și reia mersul normal.

Pentru oprire, se comandă: „*Pompier-STAI*“.

La comanda săvârșitoare, care se dă normal pe piciorul drept, pompierul mai face un pas înainte, duce piciorul din urmă lângă cel dinainte și se oprește în poziția pompierului.

Pasul alergător.

Pasul alergător se ia la comanda: „*Pompier, direcție la... pas-alergător-MARȘ*“.

La comanda săvârșitoare, omul pornește cu piciorul stâng, executând pasul de alergare, astfel ca picioarele să fie duse aproape de pământ, fără a ridica genunchii în sus; corpul aplecat înainte; brațele îndoite se mișcă în mod natural, lungimea pasului fiind de 85 cm; iușeala 170 pași pe minut, la care se ajunge treptat, cu timpul.

La comanda: „*Pompier-STAI*“ care se dă pe piciorul stâng, se mai fac doi pași înainte, după care se oprește în poziția pompierului.

Pentru a trece de la pasul alergător la pasul de manevră, se comandă: „*Pompier, pas de manevră-MARȘ*“.

Pompierul mai face doi pași înainte, alergând, iar la al 3-lea, ia pasul comandat, lăsând brațele în jos și continuă marșul sau se oprește la comandă.

Miscarea în fugă se ia la comanda: „*Pompier, direcția la... fuga-MARȘ*“.

Pompierul pornește în fugă naturală.

Schimbarea piciorului.

La comanda: „*Pompier, schimbați piciorul-MARȘ*“, pompierul, aflându-se în mers, mai face un pas înainte, alăturând cu repeziciune piciorul dinapoi, lângă cel dinainte, cu care, apoi, continuă marșul în vechea direcție.

¹⁾ Comanda săvârșitoare este totdeauna precedată de indicarea direcției.

Întoarcerile din mers.

Pentru a executa întoarcerile din mers la dreapta (stânga) sau în jumătate la dreapta (stânga) se comandă: „*Pompier, la dreapta (stânga)-MARȘ*“ sau „*Pompier, jumătate la dreapta (stânga)-MARȘ*“.

Comanda săvârșitoare se dă, când se pune piciorul drept (stâng) pe pământ; pompierul face cu celălalt picior jumătate pas înainte și întorcându-se pe vârful acestui picior, ajutat de celălalt picior, continuă marșul în noua direcție.

Pentru a executa o comandă cu fața înapoi, se comandă: „*Pompier, la stânga'mprejur-MARȘ*“.

Când comanda se dă pe piciorul drept, pompierul mai face un pas și jumătate înainte, se întoarce pe vârful picioarelor cu fața înapoi și continuă apoi marșul în noua direcție, începând cu piciorul drept.

Când se dă pe piciorul stâng, se mai face o jumătate pas înainte, după care se execută ca mai sus.

Întoarcerile din pas alergător se fac după aceleași reguli.

Pentru a alinia grupa adunată, se comandă: „*Grupă, la dreapta (stânga, pe centru) VALINIATI*“ pompierii întorc capul în partea alinierei și se aliniază cu pași mici și repezi. Instructorul verifică alinierea, apoi comandă „*DREPTI*“, după care, toți pompierii întorc, scurt, capul și privesc drept înainte.

Alinierea este bună când pompierul, întorcând capul spre partea alinierei, vede, cu ochiul drept (stâng), pompierul din dreapta (stânga) sa, iar cu celălalt ochiu, întreaga linie.

Grupa, fiind prin flanc, instructorul așează pompierul din cap pe frontul de aliniere, după care comandă: „*Grupă, VALINIATI*“.

În acest caz, alinierea se face în adâncime. Pompierii se așază, prin pași mici și repezi, unii în spatele celorlalți, acoperindu-se perfect și luând distanța¹⁾.

Ruperea rândurilor. Pentru ruperea rândurilor, se comandă: „*Grupă, înainte (înapoi, spre stânga, etc.) rupeti rândurile MARS (fuga MARS)*“.

La comanda săvârșitoare, pompierii fac scurt întoarcerea, în direcția ordonată, după care merg (fug) câțiva pași, fără a se depărta de locul de exerciții.

Pentru a merge în direcție oblică, se comandă: „*Grupă, direcția la... în jumătate la dreapta (stânga) MARS*“. La comanda săvârșitoare, rândul sau sirul face jumătate întoarcere la dreapta (stânga) și execută marșul oblic, în timpul căruia alinierea se păstrează totdeauna în partea către care se oblicează.

Pentru reluarea marșului înainte, se comandă: „*Grupă, direcția la... (sau, înainte) MARS*“. Rândul sau sirul se întoarce deodată după care continuă marșul în vechea direcție.

Pentru schimbarea direcției, din mers, se comandă: „*Grupă, direcția la... MARS*“; iar depe loc, se comandă: „*Grupă, front la... MARS*“, sau „*fuga-MARS*“.

De regulă, atât din mers, cât și depe loc, schimbarea direcției se face prin îndreptarea omului de bază pe noua direcție, în timp ce toți ceilalți oa-

¹⁾ Distanța (0, m. 75) între pompieri se măsoară de la ranița pompierului dinainte, până la pieptul celui dinapoi sa.

meni, în mers sau fugă, să aliniează pe el, reluând pasul de mai înainte (dacă se găseau în mers) sau oprindu-se (dacă erau pe loc).

Afară, în teren, oricare ar fi formația în care se găsește grupa, schimbarea direcției se face normal, după comanda: „Grupă, după mine-MARȘ”.

Omul de bază se îndreaptă îndată spre comandant, în timp ce toți ceilalți oameni iau fuga și se aliniează, reluând pasul de mai înainte sau oprindu-se după caz.

Odată cu darea comenței, pentru schimbarea direcției, comandantul grupei indică, prin voce și semn, sau numai prin semn, noua direcție.

Mișcările grupei, în pas alergător și în fugă, se execută după normele date la instrucția pompierului.

Trecerile dela o formație la alta, în ordine strânsă, se execută de obicei în pas de manevră; în fugă, numai când se indică aceasta în comandă. În timpul executării acestor schimbări de formație, se menține cea mai desăvârșită ordine și disciplină. Se evită mișcările înapoi. Schimbările de formație se execută în toate direcțiile, atât depe loc cât și din mers. În principiu, comanda, pentru trecerea dela o formație la alta, coprinde:

— Direcția;

— Baza;

— Denumirea formației;

— Comanda de execuție: „MARȘ” sau „fuga-MARȘ”.

Obișnuit, omul de bază este un gradat.

La toate trecerile, dela o formație la alta fiecare om își păstrează locul său hotărît în grupă.

(Va urma).

„Coiful Pompierului”

In orele libere, după terminarea exercițiilor fizice și spirituale, adevăratul pompier își îmbracă șorțul de meseriaș și munceste în ramura în care specialitatea lui îl obligă. Grădinăritul este una din ocupațiile cele mai plăcute și recreatoare. Printre straturi și rondouri, în împărăția minunată a florilor, sufletul se descătușează și se înalță...

Clîșeul depe coperta noastră reprezintă rezultatul străduințelor pompierilor clujeni. O adevărată capod'operă a grădinăritului. Un splendid panou de flori vii. Emblema pompierului „coiful de metal și toporașele” în haina multicoloră a florilor. O admirabilă statuie pe care își poposesc ochii odihnitori

Coiful corpului de pompieri din Cluj a fost executat după ideea și planul dlui Eugen Roșescu, comandantul corpului de pompieri și directorul revistei noastre, și cu concursul grădinarului-șef de gardă Rudolf Palocsay și a șefilor de echipă Moldovan Ilie, Ban Ilie și Berindean Ștefan, precum și a celorlalți pompieri din Corpul Cluj.

Coiful este compus din următoarele plante:

Creasta din Gnaphalium, iar partea din jos din Echeveria glauca;

Calota din: Alternanthera roz;

Frunza de lauri din: Sedum;

Banda din: Alternanthera galben;

Subarbia din: Echeveria glauca;

Catarama din: Sedum

Tivitura calotei din: Echeveria glauca

Platforma din iarbă încunjurat cu Ageratum tip-top;

Topoarele (Emblema pompierilor) din Sedum iar codoriștele din Alternanthera galben;

Golul oval umplut cu Alternanthera roșie.

Spiritul de disciplină și supunere al pompierului

de: CAROL CSALNER

comandantul pompierilor voluntari din Bistrița

D. Csalner, nestorul pompierilor bistrițeni, a trimis directorului revistei noastre următoarea scrisoare, care este în acelaș timp o impresionantă confesiune în legătură cu nobila meserie a pompierului:

— Incep cu lozinca: „disciplină, subordonare și supunere”.

Disciplina, în înțelesul strict al cuvântului este ordinea și educația într'un corp militar sau militaricește organizat. Principala condiție a disciplinei este deplina conformare a fiecărui individ care este membru al unui asemenea corp. Observarea strictă a tuturor dispozițiilor legii, regulamentelor, statutelor, și normelor cari prevăd obligațiunile de serviciu pentru toți cei cari fac parte dintr'o organizație de asemenea natură. Tendințele politice și de individualizare într'o colectivitate bazată în primul rând pe principiul disciplinei trebuiesc neapărat eliminate. Numai spiritul de solidarizare angrenat într'o disciplină de fier poate să desăvârșească o operă sau o acțiune. Disciplina este condiția „Sine qua non” și care stă la temelia tuturor organizațiilor pompieresti din țara noastră.

Subordonarea este supunerea subalternilor față de superiorii lor, și care trebuie să-și găsească expresia în executarea neapărată a ordinelor și in-

strucțiunilor date de către aceștia din urmă. Opinia separată și spiritul de contradicție slăbește autoritatea superiorilor înlesnind fatal anarhia. Numai executarea promptă, rapidă, indiferent de părerile și credințele executaților, consolidează autoritatea și prin ea însăși ființa organizației.

Pompierii voluntari în actuala lor ființă funcționează ca un corp organizat după norme și forme militare. Prin urmare și în aceste organizațiuni trebuie să existe spiritul de disciplină și de subordonare militară, fără de care existența și propășirea unei asemenea corporațiuni nici nu se poate închipui.

Pompierii voluntari deși organizați pe baze militare diferă de armata obișnuită prin faptul neobligativității serviciului, care aci, e contractat prin voința liberă a celui înscris în organizație. Acceptând să facă parte dintr'un corp de pompieri voluntari, evident, se supune din aceiaș liberă voință și prescripțiilor disciplinare și legilor alcătuite de Corporația însăși, luând asupra sa și obligația subordonării, disciplinei și supunerei. Este o chestiune de onoare și pentru el și pentru camarazii săi de a îndeplini și respecta cât mai conștiincios îndatoririle impuse.

Certurile mărunte, intrigăria, opiniile separate bazate pe diverse curente politice, n'au ce căuta în sânul pompierimilor. Sunt multiple cazuri când brigăzi puternice de pompieri s'au ruinat doar în urma disensiunilor și neînțelegerilor intestinale. Gesturile și acțiunile acestea de anarhie trebuiesc condamnate în special când ele servesc pe scena publică în fața spectatorilor învățați să vadă în uniformă, supunere și disciplină. Dar nu numai în afară, în raporturile cu publicul ci și în interior certurile și divergențele paralizează anumite ramuri ale serviciului și administrației, slăbind prin aceasta însăși temelia organizației. E rolul celor bătrâni și încărunțiți în disciplina meseriei lor de a căuta să aplaneze conflictele dintre tinerii impetuoși și plini de ambiție, pe cale pașnică, fără violență și fără bruscări, calm, cu bunăvoință și mai ales cu multă înțelegere pentru sufletul lor.

Supunere. Cu ocazia incendiilor s'au întâmplat nu odată accidente numai pentru faptul că pom-

pierii n'au executat în totul dispozițiunile comandantilor lor. Lipsa aceasta de nesupunere, de nerespectare sau de neglijare a unui ordin dat, nu odată a fost fatal aceluia cari au refuzat să-l execute.

La exerciții ordinul superiorilor de a lucra calm și cu precauțiune nu este de multeori respectat. Atenția lor nu este îndreptată întotdeauna acolo unde trebuie, din care cauză nu odată să rănesc la degete și picioare, cu ocazia amenajării pompelor, a rechizitelor, a montării scării etc. Avertismentul comandantului de a nu intra în locuințele grav amenințate de foc de multeori nu este luat în seamă, urmările grave evident nu întârzie să fie înregistrate.

Fiecare pompier al corporațiilor noastre voluntare trebuie să fie pătruns că fără disciplină, subordonare și supunere un corp organizat nu poate exista.

Posta redacției.

Gilău. Descrierea exercițiilor la pompă se va începe cu numărul viitor, deci până atunci învățați la perfecțiune exercițiile pompierului fără comandă și la comandă.

Satumare. Onor. Ministeriu de Interne a edat un ordin circular pentru primării în care îndrumă pe domnii primari ca în Serviciu de edile, în comisia de edificări se fie chemat din oficiu și comandantul pompierilor. Se face deci un abuz unde în comisia de edificări nu e chemat și comandantul pompierilor.

Huedin. În numerile viitoare vom edita un regulament tip despre poliția incendiară pentru județe și orașe.

Zalău. La întrebarea D-Voastră, că de unde a-ți putea obține o carte românească de exerciții pompierești și știință, cu durere trebuie să vă comunicăm, că de prezent încă nu avem nici o carte românească în acest sens, afară de una apărută la Sibiu înainte de aceasta cu 50 de ani, dar și aceasta este foarte primitivă. În revista noastră vroim să ne ocupăm cu educația pompierului dela început și treptat să dăm și știință mai înaltă, care se le poată fi de folos și ofițerilor de pompieri. Imediat după înființarea Uniunii Pompierilor vom edita un manual de pompier, cerând aprobarea Ministerului de Interne, ca se poată fi dătătoare de ton pentru toată țara.

O revistă apare azi cu grele sacrificii. Pentru a vă putea susține interesele și dezideratele prin această tribună profesională, vă rugăm a ne remite de urgență abonamentul.

Cei care nu vor înapoia primul număr al revistei „Pompierul“ se vor considera ca fiind abonați.

Ca să putem susținea revista „Pompierul“ rugăm pe domnii camarazi se ne sprijinăscă prin abonamente.

Primim spre publicare articole scrise în orice limbă. Redacția noastră se va îngriji pentru a fi traduse corect în limba română.

J. BERGER

Atelier special pentru fabricarea și repararea

**Manometrelor, Vacumetrelor,
Pompelor de incendiu și
Pompelor de vacum**

CLUJ, Str. I AȘILOR No. 10.

Cea mai norocoasă colecție principală în Ardeal

Banca Iliescu S. A. Cluj

Atențiune!

Aparate manuale (spumoase tetra-clor etc.) de stins focul de toate fabricațiile și mărimile precum și umplerea lor le puteți procura cu prețurile cele mai favorabile la

V. MOGA

Cluj, Str. Gh. Ghereseu No. 6.

Depozit permanent, transport postal. Uleiuri speciale pt. conservarea curelelor se pot găsi începând de la cantitatea de 1 Kg.

Cereți prospect!

Atențiune!

Fumigatorul

„Paragaz“

(insecticid gazificator)

stârpește radical

Ploșnițele și toate insectele

Este absolut neexplozibil

Depozit :

„POLYNEA“ CLUJ

Str. Avram Iancu 16

**Firma de specialitate
pentru
inzestrarea muzicilor**

Casa de Muzică

DAVID

CLUJ

Str. Memorandului

Cereți oferte! Serviciu ireproșabil!

Weinrich & Ing. Zapfe

Tel. 372. CLUJ Tel. 372.

Strada Regina Maria 16.

Motoare

Pompe de incendiu

Furtuni de câneapă și cauciuc

Aparate extinctoare

Armături pentru apă

Măști filtrante și izolante sistem

„Draeger“

Regele Pălărilor

Cluj, Piața Unirii No. 24.

Vă puteți procura cele
mai **bune și eficiente**
Pălării și alte articole
de modă pentru bărbați.

CUM VĂ PUTEȚI APĂRA SĂNĂTATEA

Intrebuințați renumitul săpun
desinfectant și plăcut parfumat

Vă ferește de boli infecțioase.

APARATE RADIO

cele mai noi modele precum și
ori ce alt aparat electric
pentru gospodărie se vinde la

Electromagazin

Cluj, Piața Unirii No. 8. Telefon : 249.

Cu înlesniri de plată.

„Steaua României“

Societate Română de Asigurări

Fondată în 1921. Firma înmatriculată la Camera
de Comerț din București sub No. 890 Soc. 1931.
Statutele publicate în Monitorul Oficial No.
257/921, iar modificările statutelor în Monitorul
Oficial No. 99/926. No. 104/930 și No. 243/932.

Capital social deplin vărsat Lei 12.000.000.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ:

BUCUREȘTI, Piața Rosetti 4. Telefon : 317/15.

Direcțiunea regională pentru Ardeal:

BRAȘOV, Str. Regele Carol 55. Telefon 6/24.

Suma totală a asigurărilor de viață în vigoare la
finele anului 1933.

1 Miliard 84 milioane lei

Suma totală a daunelor achitate până la finele
anului 1933.

521 milioane lei

Suma totală a fondurilor de garanție la finele
anului 1933.

284 milioane lei

SENZAȚIE!!

TRAGEREA CLASEI IV. a LOTERIEI la 15 Iunie 1935

Câștiguri de record!!

2	câștiguri de 6 milioane în total . . .	12.000.000
2	„ mari, de lei 2.000.000 . . .	4.000.000
16	„ de câte lei 1.000.000 . . .	16.000.000
6	„ de câte lei 400.000 în total . . .	2.400.000

Nu ezitați !

Cumpărați lozuri!

Reînoiți lozurile!

Colecturile principale din Ardeal, Banat și Bucovina

Arad	Banca Goldschmidt Casa de Păstrare Generală din Arad S. A.	Cluj	Economica Institutul Comercial de Credit
Brașov	«Fortuna» Alex. Enkelhardt	Oradea	Banca Dacia Union
Cernăuți	Banca Comercială Națională B-ca Oehlbesser & Horovitz	Tg. Mureș	Ernest Révész
	Alfred Noe	Timișoara	Banca Centrală Banca de Scout Banca Timișoara
Cluj	Banca Iliescu		

P O M P I E R

**Cel mai bun și
cel mai ieftin
aparat de stins
incendii**

**Pentru ce să preferați aparatul „POMPIER“
care este necesar pretutindeni**

Aparatul de stins incendii „POMPIER“ este realizarea practică a celui mai recent brevet de invențiune în această ramură, astfel că prezintă ultimele perfecțiuni asupra tuturor sistemelor existente și de acum învechite, cari se vând cu prețuri duble și triple.

Capacitatea de stingere a aparatului „POMPIER“ asupra materiilor inflamabile ca: benzină, petrol, țiteiu, motorină, păcură, etc., a fost de nemărate ori dovedită și certificată prin procese-verbale oficiale.

Comenzile repetate de sute de aparate, din partea celor mai competente autorități din țară, au consacrat superioritatea aparatelor „POMPIER“ chiar acolo unde diferențele de preț nu contează.

Eficacitatea aparatelor de stins incendii în general, nefiind numai în funcție de principiul lor chimic, care la toate sistemele se bazează pe aceleași elemente, ci și de numărul de aparate cari sunt la îndemână, poate fi intensificată numai cu aparatele „POMPIER“ din cari un număr dublu sau triplu pot fi procurate cu aceeași sumă de bani, ele fiind cele mai eficiente, căci sunt singurele fabricate în țară, în condițiuni tehnice ireproșabile (*Certificatul Ministerului de Industrie și Comerț No. 037155 din 1 Iunie 1925*).

Reacțiunea a putut fi intensificată la limită în virtutea solidității aparatului încercat la presiune de 20 atmosfere așa fel ca lichidul stingător să fie stropit cu putere la distanța de 12 metri.

Încărcarea aparatului „POMPIER“ se face în cel mai scurt timp, fără a recurge la accesorii detașate de aparat ca cheie sau pâlnie imperios necesare la alte sisteme, și care lipsesc în momentul critic. Orificiul mare servește de pâlnie, iar armătura este construită pentru strângere și desfacere cu mâna liberă.

Armătura aparatului „POMPIER“ se desface odată cu sita în care s'a distrus fiola, astfel operatorul nu este obligat să introducă degetele în spăturile de sticlă pe cari se găsesc urme de acizi cari constituiesc un real pericol de infecție.

Garnitura care asigură etanșeitatea aparatului „POMPIER“ este în exterior, și nu se alterează, precum e cazul la aparatele cari au garnituri de cauciuc în permanență în contact cu lichidul din aparat.

Contra înghețului s'a dovedit eficace adăogarea în soluție a unei cantități de pudră specială capabilă să prezerve aparatele până la minus 30 gr C.

GARANȚIA de bună funcționare și durabilitate pe timp de 10 ani, dată de casa noastră, nu este o ficțiune cum poate fi aceea a caselor străine cari apar și dispar de pe piața românească la diferite epoci.

De asemenea ne obligăm a revizui în mod regulat și fără nici o plată toate aparatele cari ni se anunță a fi deranjate.

INCĂRCĂTURI GRATIS furnizăm ori de câte ori ni se comunică în scris întrebuintarea aparatelor „POMPIER“ la localizări de incendii.

Ministerul Industriei și Comerțului printr'o comisiune de D-ni Ingineri competenți, a recunoscut superioritatea aparatelor „POMPIER“ Adresa No. 037158 din 1 Iunie 1925

**In propriul Dvs. interes și în interesul economiei naționale românești
nu cumpărați aparate străine**

**Industria Română de Aparate de Stins Incendiu
BUCUREȘTI, Strada Carol I. No. 24 -- Telefon 32348
C L U J, Strada Regina Maria No. 16 -- Telefon 372**

Tip. „ARDEALUL“ Cluj, Str. Memorandului 22.